

פרשה קרח

ויקח קרח (במדבר טז א). הנה כיון שלא פורש בתורה מה לקח, על כרחך לקח דבר שאינו במציאות על פי התורה, על כן לא פורש בתורה. ובזה תבין מה שאמרו רז"ל (סנהדרין ק"ט ע"ב) לקח מקח ר"ע לעצמו, והענין תבין על פי מה שנודע מחכמי האמת שהר"ע אין לו מציאות בפני עצמו, רק כאשר נעשה כסא להטו"ב, והוא סוד נהירו דקיק המאיר להרע משורש הטוב, וכשמבררין הטוב מהר"ע, אזי נאבד הר"ע שאין לו מציאות בפני עצמו, על כן מי שלוקח הרע בזולת הטוב, נאבד מן העולם. וזהו תיסרך רעתך (ירמיה ב יט), וזהו אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו (ישעיה ג יא).

והנה עצה היעוצה מאת תלמידי הבעש"ט שקיבלו מרבם הקדוש זצ"ל, שבכל ענין שיבוא על האדם וכל המאורעות המעיקים לו, ימצא בהם שורש הטוב, היינו שיחפש בזה המאורע ענין הטוב המתנוצץ בזה, ואז נעשה הרע כסא אל הטוב ויתהפך למציאות הטוב, מה שאין כן כשמתבונן רק בהרע, והרע הוא ענין אבדון ח"ו, אזי יומשך לאבדון על שונאי ישראל.

והנה קרח לא הוטב בעיניו שנתקנא על נשיאתו של אליצפן (במ"ר פי"ח ב'), ולא הוטב בעיניו למה יארע כזאת שהוא לא יהיה נשיא או כהן. והנה אילו היה מיישב דעתו גודל הטובה, והיה מביט רוב הטובה שהוא במעלה משאר שבטי ישראל, אז היה מתהפך לטוב לו כל הימים, והנה הוא היה מתבונן רק בהר"ע, ונעשה לו לאבדון. וז"ש ויקח קרח דבר שאינו במציאות ודבר שאינו כלל, היינו שלקח מקח ר"ע לעצמו, רצ"ל הרע בפני עצמו בזולת הטו"ב, על כן לא פורש בתורה מה לקח, להורות שלקח דבר שאינו, מה שאין כן אילו היה מתבונן בהטובות, אז היה נעשה כסא אל הטו"ב, ומתהפך הכל לטו"ב להיות עזר"י מעם י"י (תהלים קכא ב), עזר"י הוא התכללות ר"ע בטו"ב, אשר הצדיק פז"ר נתן לאביונים (תהלים קיב ט), (בין והתבונן בליל הגאולה והחירות מסוד מוציא מצ"ה, ומסוד אפיקומן שאז נתהפך העבדות והר"ע לחירות ולטו"ב). והנה פרע"ה היה פ"ה ר"ע, והיה הגאולה מידו לחירות עולם על ידי משה ותרא אותו כי טו"ב הוא (שמות ב ב), והנה קרח חלק על משה אשר כי טו"ב הוא, אזי לקח מקח ר"ע לעצמו. וזה שתרגם המתרגם ואתפליג קרח, שהפריד הר"ע מן הטו"ב להיות הרע ח"ו מציאות בפני עצמו, ונאבד מן העולם כיון שהרע אין לו מציאות. וזה שמשה אמר רב לכם בני לוי (במדבר טז ז), היינו היה לכם להתבונן בטוב שאתם על כל פנים במעלה משאר ישראל שאתם בני לוי, בין והתבונן העיקרים הגדולים הללו וינעמו לחיכך: